

І.М. Крайніков, асистент
ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

В сучасних умовах розвитку світового господарства економічна роль держави залежить не від ступеня втручання в ринковий механізм, а від участі в забезпеченні внутрішніх і зовнішніх умов ефективного функціонування національної економіки. При цьому значний вплив на неї здійснює стрімке зростання фінансових ринків і глобалізація світової економіки, інтернаціоналізація, транснаціоналізація виробництва і капіталу, інтеграція та інтернаціоналізація господарського життя країни.

У зв'язку з цим особливої уваги заслуговує механізм забезпечення та реалізації зовнішніх економічних функцій держави і, зокрема, зовнішньої фінансової політики держави.

Забезпечення збалансованості і стійкості фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної, податкової систем до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, створення сприятливого інвестиційного клімату є базовими завданнями фінансової політики, а, отже, є підставою для поділу фінансової політики держави на внутрішню та зовнішню.

Зовнішня політика держави – це зовнішня дія держави, яка характеризується діяльністю або свідомою бездіяльністю держави по відношенню до інших країн. Виконуючи зовнішні функції, держава здійснює діяльність щодо інших держав у сфері забезпечення економічних інтересів даної держави і суспільства.

Діяльність суб'єктів господарювання національної та світової економіки, в т.ч. і держави всередині країни та за її межами, побудована на взаємовідносинах між ними, вважається зовнішньоекономічною.

Зовнішньоекономічна політика — це діяльність, спрямована на розвиток і регулювання економічних відносин з іншими країнами, що передбачає визначення стратегічних цілей держави у зовнішньоекономічних відносинах загалом, а також з окремими країнами та групами країн; вироблення методів і заходів, що забезпечують досягнення поставлених цілей і збереження досягнутих результатів.

Зовнішня фінансова політика є складовою частиною зовнішньоекономічної політики і її, відповідно, можна визначити як комплекс дій і заходів, що здійснюються державою в межах наданих їй функцій та повноважень, спрямованих на розвиток і регулювання фінансово-кредитних відносин з іншими країнами, що передбачає забезпечення фінансовими ресурсами суб'єктів господарювання даної країни, макроекономічної стабільності, фінансової безпеки.

При цьому зовнішню політику слід відрізнити від міжнародної. Так, міжнародна (світова) політика - сукупна діяльність держав на міжнародній арені. Міжнародною політикою називають процеси вироблення, прийняття і реалізації рішень, що зачіпають життя світової спільноти.

У сфері міжнародних фінансів, крім національних суб'єктів — держави, підприємств і громадян, виділяються наднаціональні суб'єкти — міжнародні організації і міжнародні фінансові інституції.

Відповідно міжнародною фінансовою політикою можна вважати діяльність держави, спрямовану на регулювання обмінно-перерозподільних відносин, що виникають у зв'язку з рухом вартості між окремими країнами, міжнародними фінансово-кредитними установами у процесі формування і використання на світовому та регіональному рівнях централізованих грошових фондів.